

ת"פ 32137/08/15 - פרקליטות מחוז מרכז נגד יוסף אבו ע'אנם, פאדי אבו ע'אנם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 32137-08-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' אבו
ע'אנם (עציר) ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

1. יוסף אבו ע'אנם
2. פאדי אבו ע'אנם

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד קובי מוסקוביץ

ב"כ הנאשמים: עו"ד רועי אטיאס

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות כדלקמן:

א. **נאשם 1** הורשע בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **נאשם 2** הורשע בעבירת **סחיטה באיומים**, לפי סעיף 428 (רישא) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 10.8.11 רכש נאדר אבו עאנם (להלן: "נאדר") שהינו בנו של נאשם 1 ואחיו של נאשם 2, מגרש מעמידר. בתאריך 24.4.14 מכר נאדר את המגרש לחברת אמסיס שהינה בבעלות האחים סימון וסאמר, בתמורה לכ- 2,700,000 ₪, וזאת על דעתו המלאה ובעידודו של נאשם 1. במהלך שנת 2005, החלו סאמר וסימון בבניית בניין מגורים במגרש. בתאריך 9.8.15 הגיע נאשם 2 עם אחר לשטח המגרש בו התבצעה הבנייה ודרש מסאמר לרדת לכניסת הבניין. משירד סאמר שאל נאשם 2 את סאמר האם הוא זה אשר בונה את הבניין. משהשיב סאמר בחיוב אמר לו נאשם 2: **"זה המגרש שלי, אני חוזר לכאן עוד שעה ואני לא רוצה לראות אף גבר במגרש שלי, אם לא, יפגעו כאן אנשים, יהיה כאן רצח ושפיכות דמים"**. סימון, אשר היה במקום ושמע את הדברים אמר לנאשם 2 כי הם רכשו את המגרש מאחיו בתמורה מלאה וכי הבניין רשום על שמם. אז התקרב נאשם 2 לעבר סימון בצורה מאיימת גידף אותו ואמר **"שעה אחת ואני חוזר לפה ואני רוצה לראות אם יישאר פה גבר אחד שיישאר על הרגליים, אם אני רואה שממשיכים לעבוד"**. בהמשך דרש נאשם 2 מסימון שהפועלים יפסיקו את עבודתם כי הבניין הולך להיחרס ועזב את המקום. בהמשך התקשר סימון לנאשם 1, סיפר לו את שארע וביקש להיפגש עימו.

עמוד 1

בהמשך נערכה פגישה בנוכחות נאשם 1, סימון וסאמר. במהלך השיחה גידף נאשם 1 את סאמר ואמר לו "את האדמה אני לא רוצה, אני אדאג שאתה תקבל מכות שכל רמלה תשמע עלייך...את מי אתה חושב לעצמך? הילדים שלי לוקחים אותך חפץ...אני אתן לאחד הילדים לשבת עלייך... אני נשבע שאני אתן לאחד מהילדים שלי לשבת עלייך ואתה לא יודע על מי נפלת". בהמשך התקשר נאשם 1 לנאשם 2 וביקש ממנו להגיע. בחלוף מספר דקות נכנס נאשם 2 ועשה באצבעותיו תנועה של אקדח, הצביע על סאמר וסימון ואמר להם ולנאשם 1 "אתה ואח שלך ואח שלי אני ארצח אתכם על הבית הזה ואני אשב על שלושתכם בכלא, הקרקע היא שלי", דפק בחוזקה על השולחן ויצא מהמשרד.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן. באשר לנאשם 1 יעתרו הצדדים במשותף לעונש מוסכם של מאסר על תנאי ופיצוי. באשר לנאשם 2 תעתור המאשימה לעונש מאסר של 12 חודשים ואילו ההגנה תעתור לעונש מאסר בפועל של 6 חודשים בכליאה ולא בעבודות שירות. סך הפיצוי יהיה 40,000 ₪.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד מירית נוימן וגיא אברס, באשר לנאשם 1 סברו הצדדים כי די בעונש צופה פני עתיד. לנאשם עבר פלילי ואולם לא בעבירות איומים. באשר לנאשם 2 מדובר בעבירות חמורות. נאשם 2 איים ברצח בתחילת האירוע והוסיף ואיים גם על הפועלים, ובהמשך איים אף על אביו, נאשם 1. הערך החברתי שנפגע הינו הגנה על הציבור וחופש העיסוק של הציבור. מתחם העונש ההולם הינו בין 10 ל- 20 חודשי מאסר. לא ניתן במקרה זה להסתפק ברף הנמוך של המתחם. לנאשם הרשעות קודמות. בעברו ריצה מאסר ממושך של 33 חודשים. הרשעותיו הקודמות מעידות כי הוא משולח רסן. עם זאת נוכח הודאתו וחסכון בזמן שיפוטי כמו גם הפיצוי המשמעותי, עתרו ב"כ המאשימה לקבל את ההסדר בעניינו של נאשם 1 ולהשית על נאשם 2 12 חודשי מאסר בפועל, וכן להורות כי הפיצוי יחולק באופן שווה בין המתלוננים.

5. לטענת ב"כ הנאשמים, עו"ד רועי אטיאס, במקרה דנן, למרות שלא חל סייג לאחריות פלילית, קיימות נסיבות מקלות. נאשם 2 השתחרר מהכלא וטעה באמת ובתמים לחשוב כי השטח המדובר שייך לו. גם בנסיבות אלו כאשר היתה טעות מצידו, הוא לא הרים ידיים ולא נהג באלימות פיזית. המתלוננים מכירים את הנאשמים וכיום היחסים ביניהם תקינים והם אף נמצאים עימם ביחסים עסקיים. נאשם 1 הגיע למקום כדי לנסות ולהסדיר את הוויכוח אבל תוך כדי שיחה התלהטו הדברים. הדברים נאמרו בעידנא דרתיחא. לפיכך יש מקום לחרוג מרף הענישה. אמנם נאשם 2 ריצה מאסר אך אין המדובר באדם שתקף פיזית אחר. הנאשמים מוכנים לפצות את המתלוננים בסכום של 40,000 ₪. לפיכך עתרו ב"כ הנאשמים לכבד את ההסדר בעניינו של נאשם 1 ולהשית על נאשם 2 עונש מאסר של 6 חודשים.

6. הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. באשר לנאשם 1 הגיעו הצדדים לעונש מוסכם אשר נמצא בגדרי מתחם העונש ההולם ועל כן אני מקבלו מבלי שמצאתי לנכון לדון בו באריכות. באשר לנאשם 2 הסכימו הצדדים כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר ואולם נחלקו בשאלת אורכו בטווח שבין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

8. כתב האישום מתאר **אירוע אחד**, אשר פגע **בערך החברתי** של שלווה נפשו של אדם וכן החירות לפעול ולקבל החלטות ללא חשש.

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני. נאשם 2 השמיע כלפי המתלוננים איומים קונקרטיים וחמורים שעניינם פגיעה בחייהם וכן בחיי הפועלים העובדים עבורם. הנאשם לא איים פעם אחת, אלא מספר פעמים, כאשר בסופו של האירוע השמיע את האיומים גם כלפי אביו וכלפי אחיו אשר לא נכח במקום. מטרת האיומים הייתה להניא את המתלוננים מלהמשיך ולבנות את הבניין ולסלקם מהמגרש אותו רכשו בתמורה מלאה.

באשר לחומרת עבירת הסחיטה באיומים יפים דברי השופט א' א' לוי בע"פ 6774/01 **מדינת ישראל נ' אלעלוין** (1.11.01):

"סחיטה באיומים היא למרבה הדאבה תופעה נפוצה, אך רק לעיתים רחוקות אוזר הקרבן אומץ כדי לפנות לרשויות החוק, הואיל והוא חושש שידם של הסחטנים עלולה להשיג אותו במוקדם או במאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיעו. לפיכך, כשסוף סוף מעז מתלונן לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין המסוים אשר נמצא כי חטא, אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל, ולאלה שחוטאים בעבירות מן הסוג הזה בפרט, כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה. ענישה מסוג זה מטרתה איפוא משולבת, לתת ביטוי למידת הכיעור שבעבירה זו ולשאט הנפש שהיא מעוררת בלב השומע, והיא נועדה גם כדי לעודד את הקורבנות לשבור את קשר-השתיקה, ולהביא את דברם בפני רשויות החוק כדי לשים קץ לסחיטה בה הם נתונים"

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בת"פ (מח' ב"ש) 30762-01-10 **מדינת ישראל נ' תום** (26.12.10), הורשע נאשם בסחיטה באיומים. לאחר שסיים הנאשם ואחר לרצות את עונש מאסר שנידונו לו בתיק אחר, דרשו מהמתלונן כספים כפיצוי על מאסרם. הנאשם בעל עבר פלילי וריצה מאסרים. נידון ל- 9 חודשי מאסר.

ב. בת"פ (מח' ת"א) 22657-04-14 **מדינת ישראל נ' אל סייד** (16.4.15), הורשע נאשם בסחיטה באיומים. הנאשם הלך יחד עם אחר לדרוש כספים מהמתלונן, אשר לטענת הנאשם היה חייב לאחר כספים. הנאשם נעדר עבר פלילי. נידון ל- 6 חודשי מאסר.

ג. בת"פ (כ"ס) 42752-11-14 **מדינת ישראל נ' כהן** (15.6.16), הורשע נאשם בעבירת סחיטה באיומים. הנאשם איים על המתלוננת כי יפיץ תמונות עירום שלה אם לא תשלם לו. הנאשם מכור להימורים ביצע את העבירה על רקע חובותיו. לנאשם הרשעה אחת קודמת. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 6 ל- 18 חודשי מאסר. הנאשם נידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (ת"א) 50709-06-13 **מדינת ישראל נ' אבל** (14.10.14), הורשע נאשם בעבירה של סחיטה באיומים והכנת עבירה בחומרים מסוכנים. הנאשם הגיע למשרדי חברה איתה היה במחלוקת כשהוא נושא עימו חומרים דליקים ואקדח וסחט באמצעות איומים בפגיעה בחייהם את המתלוננים. הנאשם נורמטיבי פעל מתוך מצוקה ותסכול נידון ל- 10 חודשי מאסר.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 65937-12-15 **מדינת ישראל נ' חממי** (30.3.16), הורשע נאשם בעבירת

סחיטה באיומים ובעבירות נוספות. הנאשם צעיר, בעל עבר פלילי וריצה עונשי מאסר. נידון ל- 8 חודשי מאסר.

ו. בת"פ (ק"ג) 47911-07-13 **מדינת ישראל נ' קודקטוב** (6.7.16), הורשע נאשם בעבירה של סחיטה באיומים והעלבת עובד ציבור. הנאשם ניגש למתלונן במסיבה שערך ודרש ממנו תחת איום באליומות כי יעביר לידו כספים שגבה מהמשתתפים במסיבה. לנאשם עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשי עבודות שירות ל- 14 חודשי מאסר. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ז. בת"פ (ק"ג) 35609-06-14 **מדינת ישראל נ' אלבו** (16.7.15), הורשע נאשם בעבירה של סחיטה באיומים, הנאשם איים על אחר כי אם לא יעביר כסף הוא ומשפחתו וילדיו יפגעו. הנאשם בעל עבר פלילי. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ח. בת"פ (עכו) 19970-09-14 **מדינת ישראל נ' עאזר** (5.5.15), הורשע נאשם בעבירת סחיטה באיומים. הנאשם סחט את המתלוננת על רקע פיטוריו של אחר על ידה תוך שהוא מאיים כי אם לא תשלם כספים תסבול. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות של אליומות. נידון ל- 4 חודשי עבודות שירות.

11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הגיע למקום יחד עם אחר ואיים הן על סמאר והן על סימון וזאת על אף שהשניים הסבירו לו כי רכשו את המגרש בתמורה מלאה וכי המגרש רשום על שם החברה שבבעלותם. הנאשם אף דרש שהפועלים יפסיקו את עבודתם במקום ואמר כי הוא חוזר תוך שעה שבמהלכה על סימון וסמאר והפועלים לעזוב את המקום, שכן הבניין עומד להיהרס. בהמשך משהתקשר אליו נאשם 1, חזר נאשם 2 למקום, עשה באצבעותיו תנועה של אקדח, הצביע על סמאר וסימון ואיים כי ירצח אותם וכן את אחיו בגלל המגרש, דפק בחוזקה על השולחן ויצא מהמקום. על פי הנטען, הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה הינה בעיקרה טעותו של נאשם 2 במצב הדברים אשר סבר בשגגה כי השטח עליו נבנה המגרש נמצא בבעלותו ולא ידע בתחילת האירוע כי משפחתו מכרה את המגרש למתלוננים בתקופה שבה היה במאסר. בנסיבות אלה, בשלב של תחילת האירוע המקרה נמצא בקרבה לסייג של טעות במצב דברים. לאחר מכן וכאשר הובהר לנאשם שהשטח נמכר, המשיך הנאשם במעשיו מבלי שעומדת להגנתו הקרבה לסייג.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 6 ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו יליד 1986, נשוי ואב לשלושה ילדים. עונש מאסר יפגע בו ובמשפחתו ללא ספק. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה. הנאשם הביע הסכמה לפצות את המתלוננים בסכום משמעותי וכן כעולה מטיעוני ההגנה מאז האירוע חזרו הנאשמים והמתלוננים לנהל ביניהם עסקים. לחובתו של הנאשם

ארבע הרשעות קודמות בעבירות של החזקת נשק, נהיגה פוחזת של רכב, הפרעה לשוטרי איומים, היזק לרכוש במזיד, תקיפת עובד ציבור, נהיגה בפסילה, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ניסיון השחתת גוף וגניבה. כמו כן ריצה הנאשם שתי תקופות מאסר, האחרונה שבהן היתה למשך 33 חודשים, והשניה בעבודות שירות. עם זאת יצוין כי הרשעתו האחרונה הינה משנת 2010.

15. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לעברו הפלילי.
16. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הינו ראוי ויש לכבדו ולהשית יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בגדרי המתחם לצד עונשים נלווים.

סוף דבר

17. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום על עבירת איומים.

נאשם 2

- א. שמונה וחצי חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 10.8.15 ועד ליום 17.9.15.
- הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 1.1.17 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת סחיטה באיומים.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת איומים.
- ד. פיצוי בסך 40,000 ₪ למתלוננים סימון וסאמר. הפיצוי יחולק שווה בשווה בין המתלוננים. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.12.16 ויועבר למתלוננים על פי פרטים שתמסור המאשימה.
- הערבויות שניתנו בעניינו של הנאשם 2 יותרו על כן להבטחת התייצבותו לריצוי המאסר. לאחר תחילת ריצוי המאסר, יושבו הערבויות למפקיד בכפוף לכל הוראה חוקית.
- הטיפול במוצגים יהיה לפי שיקול דעת קצין משטרה, בכפוף לכל דין.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ו, 29 ספטמבר 2016, בנוכחות הצדדים.

